

REGELRECHT

Klaar voor de start?

In dit nummer o.a.

- Een nieuwe start met de Preek van de Leek pag 4
- Blijven lopen pag 17
- De laatste loodjes pag 19
- Gemeenten eensgezind nieuw Unie-beleid pag 24

VAN DE REDACTIE

Door RB

Hoező starten?

Startzondag? Silo stopt toch eigenlijk nooit? En God is er toch altijd voor ons? Terechte vragen! We starten wel weer nieuwe activiteiten op en er zijn wat dingen die stillagen in de zomer, maar als gemeente gaan we gewoon door, ook in de zomer. En ook in de loop van het jaar zijn er dingen die stoppen en andere die starten. Mensen die met iets ophouden en anderen die het weer overnemen. Eigenlijk is het meer een estafette. We geven het stokje weer door. Niet alleen dit jaar of dit seizoen, maar in Silo gaat het al zo'n 80 jaar door. Silo is weer ontstaan omdat er een aantal baptisten uit andere delen van het land in Utrecht kwamen wonen en daar samen een gemeente begonnen. Ook zij kwamen niet uit het niets en gaven het weer door. Dan kun je nog wel verder gaan, want uiteindelijk is het christendom waar wij toe behoren een paar duizend jaar geleden met Jezus begonnen. En ook hij was niet het begin. Het begin van alles was en is God, de eeuwige.

Zo beschouwd is een startzondag een kleinigheid, een speldeprik in een heel groot geheel. Onzichtbaar eigenlijk, net zoals Armstrong de aarde zag toen hij op de maan stond en niet kon zien of zijn auto nog wel voor de deur stond. Is het dan allemaal niet belangrijk? Gelukkig wel. Want voor ons, hier en nu, betekent het heel veel dat we met elkaar van alles kunnen doen. Dat we elkaar kunnen inspireren, aan elkaar kunnen groeien. En het stokje weer door kunnen geven aan anderen.

Het is fantastisch om daar bij stil te staan, een nieuwe boost te geven aan alles wat we doen in Silo. Te horen wat er allemaal gaat gebeuren en ons te verheugen op alles wat er komen gaat. En vooral ook elkaar weer echt te ontmoeten in gesprek en samenzijn. Dus wel degelijk een start van iets wat voor ons belangrijk is.

Een heel mooi seizoen gewenst.

OVERWEGING

september 2012

Start van het nieuwe kerkelijk jaar

Elk jaar weer proberen Arjan en ik samen met de Raad met een nieuw idee te komen voor de startzondag.

Hoe gaan we de dienst invullen, wat wordt ons thema voor het komende jaar en natuurlijk 'Hoe gaat het nieuwe catechese programma eruit zien?'

Spannend en leuk om hier samen over na te denken. We hebben geluiden opgevangen van gemeenteleden over het voortzetten van bepaalde gespreksgroepjes en we proberen te achterhalen wat er zoal leeft in de gemeente. Arjan en ik kunnen

wel hele interessante onderwerpen bedenken, maar als deze niet aanspreken bij de mensen, dan zal de opkomst en het enthousiasme bij de gemeenteleden niet erg groot zijn.

Het leek ons een leuk idee dat ieder gemeentelid op de startzondag een bloem of tak mee neemt om samen met al die andere bloemen één of twee grote vazen te vullen. Op die manier kunnen we zien hoe kleurrijk de gemeente is. Ieder neemt een bloem of tak mee die 'm aanspreekt, in de kleur die hij/zij het mooist vindt of de bloem waar je zo veel van houdt. Wij zijn als gemeente kleurrijk en zo verschillend. Verscheidend in kleur, in grootte, in reuk, in soort, opvallend of onopvallend, klein of groot. Dit maakt een bos bloemen juist zo mooi en laat zien hoe groot en onnavolgbaar Gods scheppingskracht is. We zijn allemaal zo verschillend. We hebben onze eigen identiteit en eigenheid, maar we zijn allemaal door God gekend en geliefd.

Prachtig toch om zo een nieuwe start te maken en als het ware met onze voeten in één grote vaas te staan. Niemand uitgesloten! Watervrees hoeft je niet te hebben want je wordt door velen gesteund.

Wordt het een nieuwe start of gaan we verder met wat we opgebouwd hebben? We zijn blij dat er weer kinderen in de dienst komen en nu is de uitdaging aan de gemeente om de zondagochtenden ook voor deze kleintjes spannend en leuk te maken. Wat zou het fijn zijn als er een groepje vrijwilligers gevormd wordt om het kinderwerk inhoud te geven. Janneke Meerman, onze creatief therapeute en ondergetekende,

hopen dat zich snel meer enthousiastelingen aanmelden om samen een team te gaan vormen en dit werk inhoud te gaan geven.

In Prediker 4 staat: Een koord dat uit drie strengen is gevlochten, is niet snel stuk te trekken. Ik moet denken aan drie partijen die samen werken: 1. Jezus die zegt: 'Laat de kinderen tot mij komen en verhindert ze niet, 2. de teamleden en 3. De heilige Geest die leiding geeft en ons zal inspireren. Niet stuk te krijgen ! Dat moet toch lukken voor de kinderen !

Ook iets nieuws voor het komende jaar is dat Arjan begint met het opstarten van een gemeentekoor. Een koor dat onder zijn leiding en van Peter Spreeuwers nieuwe liederen gaat instuderen om ze daarna tijdens een dienst samen met de gemeente te kunnen zingen. Lieder die ook door gemeenteleden ingebracht kunnen worden. Doet u mee?

Natuurlijk zijn er in de gemeente veel meer activiteiten te doen en kunnen we allemaal ons steentje bijdragen om dit mooie gezin draaiende te houden en het Huis (de Tempel) in goede staat te houden. Misschien moet u er nog even over nadenken, maar niet te lang alsjeblieft, want als we allemaal gaan denken en verdere stappen blijven uit, dan zal er niet snel geogst kunnen worden.

In Spreuken staat zo mooi geschreven; Wie steeds op de wind let, komt aan zaaien niet toe. Soms moet je gewoon aan iets beginnen. Aan iets mee willen werken, wil niet zeggen dat je er voor jaren aan vast zit. Je mag ook een bepaalde tijd aan geven en dan kijken we na die periode hoe de vlag erbij staat.

Ik hoop en bid dat er mooie dingen gaan gebeuren in Silo in het komende jaar. Dat mensen versted van zichzelf zullen staan, en dat we als gezin van God steeds meer mogen groeien van binnen uit en naar buiten toe.
Gods rijke zegen voor u allen.

Willemijn Bakkes, uw pastor

Ik was op zoek naar een boek in mijn boekenkast en vond een briefje met dit gedicht erop. Ik kreeg het in 2005 van een gedetineerde in de gevangenis in Den Bosch met wie ik regelmatig gesprekken voerde.

*Ga nooit weg zonder te groeten, Ga nooit heen zonder een zoen
Wie het noodlot zal ontmoeten kan het morgen niet meer doen.
Ga nooit weg zonder te praten; dat doet soms een hart zo'n pijn
Wat je 's morgens hebt verlaten, kan er 's avonds niet meer zijn.*

Een nieuwe start met de Preek van de Leek

door Arjan Noordhoek

Dat de geschiedenis zich niet altijd herhaalt, zal blijken uit een nieuwe opzet in een viertal kerkdiensten in het seizoen 2012-2013. In en rondom Silo treffen we bevolgen en onderlegde niet-theologen aan, die een mening hebben over kerk, geloof en leven. Eenmaal per kwartaal willen we aan een van hen de kansel geven om aan de hand van een bekend bijbelverhaal een preek te houden. Met een duidelijk eigen mening, maar wel voorbereid met een van de Silo voorgangers.

De eerste dienst met deze opzet zal plaatsvinden op zondag 14 oktober, waar de ons niet onbekende zanger Evert Jan Nagtegaal zijn verhaal zal houden aan de hand van het bekende evangelieverhaal van de barmhartige samaritaan.

Bidden langs de snelweg

'Wat een leuk verhaal, het lijkt wel een film, dat zou je moeten opschrijven' Kent u dat soort opmerkingen nadat u een belevenis vertelt aan vrienden of bekenden? Dat moet ik maar eens doen, dacht Evert Jan Nagtegaal en schreef een waar gebeurde geschiedenis op. Op het Canarische eiland Lanzarote ontmoette hij de daar wonende en werkende Anneliese Guttenberger en zij maakte speciaal voor deze uitgave een serie speelse, kleurige tekeningen die aan zijn bijzonder verhaal een extra dimensie geven. Als hoorbare illustratie is in het boekje ook een cd opgenomen met daarop de cantate 'Allein zu dir, Herr Jesu Christ' (BWV 33) van J.S. Bach. Deze cantate speelt een belangrijke rol in het verhaal. Met hulp van een grote groep muziekvrienden, zangers en instrumentalisten, realiseerde Evert Jan Nagtegaal in Silo als opnamelocatie (!) een professionele opname van cantate 33. 'Bidden langs de snelweg' is de titel van het boekje en met de cd is het boekje te koop voor € 15,-.

DIENSTEN VAN DE AFGELOPEN MAAND

3 JUNI OPNIEUW GEBOREN WORDEN

door AW

Voorganger: Willemijn Bakkes
Schriftlezingen: Psalm 93, Exodus 3:1-6, Johannes 2:23 - 3:13

Deze zondag is Willemijn gelukkig weer voldoende hersteld om te kunnen voorgaan. In de lezing horen we het bekende verhaal over de ontmoeting tussen Jezus en Nikodemus. De vraag waar het in dit verhaal om gaat is hoe je deel kunt krijgen aan het koninkrijk van God. Nikodemus is een farizeeër, kenner van de Torah en de profeten, en heeft geleerd te denken dat door het nauwkeurig en trouw navolgen van de regels en voorschriften je bij God kunt komen. Jezus doorbreekt dit godsbeeld echter radicaal, en leert dat als we God willen zien opnieuw geboren moeten worden. Willemijn gaf een prachtig beeld van een rups die uit zijn cocon tevoorschijn komt en als een prachtige vlinder de vrijheid invliegt.

Als je vaak hebt gehoord dat je opnieuw geboren moet worden merk ik de neiging er soms makkelijk over te gaan denken, maar Willemijn wijst er juist op dat geboren worden niet zomaar gaat, een geboorte kan een moeizaam en pijnlijk proces zijn. Het is nodig dat je de Heilige Geest ontvangt en bereid bent je leven daarnaar in te richten. Om God te ervaren en zijn stem te leren verstaan kost oefening, tijd, moed, vertrouwen, overgave. Het raakt de kern van je bestaan en zet je in beweging. Als je (zoals Nicodemus) blijft kijken, denken, geloven en doen zoals je altijd hebt gedaan, zal je hetzelfde blijven overkomen en is er geen ontwikkeling. Door de geest echter de ruimte te geven heb je weliswaar zelf geen controle, de geest is als een wind die niet weet vanwaar hij komt en waar hij heengaat, maar er kunnen verrassende dingen gebeuren.

Daarna wordt het Avondmaal gevierd. Voorafgaand hieraan wordt Paul Egberts uit Westbroek aan de gemeente voorgesteld als nieuw lid. Hij is per attestatie overgekomen van de gemeente Utrecht De Rank.

10 JUNI AANDACHT TREKKEN VAN GOD

door HN

Voorganger : Piet Brongers

Piet stond er fris bij. Hij hoefde deze zondag dan ook niet uit Friesland te komen, maar stond op een Betuwse camping. Een kort ritje op zondagmorgen naar Utrecht dus deze keer.

Hij preekte over 'aandacht trekken'. En stelde bijv. de vraag: wat gebeurt er met je als je in gesprek bent met iemand en je ervaart geen echte response? Wat gebeurt er als je de indruk krijgt dat de ander totaal niet reageert op wat je zegt?

De belangrijkste vraag in de preek was volgens mij: als je denkt dat je geen aandacht van God krijgt, met wie precies voer je dan je gebedsgesprek? Zoekt je hart contact met de God zoals Hij is, of met het eigen beeld wat je van Hem hebt gemaakt, bepaald door je opvoeding of door je eigen verlangens? Denk je dat er mens-zijn bestaat zonder lijden en handicaps? Zonder gebrokenheid en dood. En dat God voor die perfectie moet zorgen? Is dat niet vaak de aanname onder ons gebed?

De tegenstem is: Ik wil jou ontmoeten in het echte leven. mét die schrammen en bulten die je hebt opgelopen. Ik ben die Ik ben... waarop de mens antwoordt: ik ook!... Ja, jij ook, zegt God.

Misschien is bidden niet veel meer dan elkaar recht in de ogen kijken. Elkaar echt zien. 'Er zijn', de mens voor God, en God voor de mens.

17 JUNI

PAULUSDIENST

Voorganger: ds. Arie de Boer.

Deze dienst was een themadienst naar aanleiding van de Pauluskring onder leiding van Arie. Wiljan, Henk, Arno, Marjanne en ondergetekende gaven een inkijkje in wat zij met Paulus hebben. Het ging in deze dienst daarom over een aantal kernwoorden van Paulus: de liefde, de wedloop van het leven, de genade, de vrijheid.

Het lied van Paulus

*Ik zag ze zitten aan één tafel: joden
En Grieken, door elkaar, alsof dat kon.
Toen zag ik dat het kon, van nu af aan –
Geen argwaan, ijsig zwijgen, schamper lachen,
Maar zingen, een nieuw lied, de oude psalmen.
Ik, felle vrome, van mijn paard geworpen,
Met open ogen, blinde, zag een licht
Dat ik nooit eerder zag, en werd een ander.*

*Ik zag wat vóór mij werd gezien door velen:
De God van onze vader Abraham,
De God van Izaäk, de God van Jakob,
Die Israël het eerst heeft liefgehad,
Is licht en levensbron voor alle volken,
Wil alles zijn in allen. En ik dacht:
Geen mens hoeft jood te worden om in geest en
Waarheid om te gaan met deze God.*

*Ik zag het mensenkind, een slaaf gekruisigd,
Een zaad gezaaid, gestorven – Jezus zag ik
Zo levend als de God van Israël
Hij blief op de verbondstrompet, beklom
De scheidsmuur die de wereld splijt. Na zeven
Stoten stortte hij in; rondom zijn voeten
Grafstenen, puin. De adem van zijn mond
Waaide ze weg, alsof het pluisjes waren.*

*Ik zag ons aan één tafel, mannen, vrouwen,
Zacht, ongesluierd, zonder schele ogen,
Knechten en heren, en geen eerste plaatsen.
En allen dronken uit één zelfde beker.
Ik zag, God zal het mij ten goede houden,
Wat nog niet is: zijn geest die velen tot
Één lichaam maakt, één mensheid nieuw geboren,
Messias-lichaam, aan de dood voorbij.*

*Ach christenheid, twijg bijna afgestorven
Aan diepgewortelde stam jodendom,
Heb ik je met mijn volgestouwde brieven
Verward, verwilderd zelfs: laat mij dan rusten.
Herneem de Schrift van Mozes, leer te gaan
De weg van de profeten, luister naar je
Meest eigen zegsman Jezus, vol genade
En waarheid leerde hij de Naam van God.*

Wie bij mij zweert, heeft mij verkeerd begrepen.

(tekst: Huub Oosterhuis)

Beste Paulus,

Nou en of heb je ons verward met je brieven! Je was een onruststoker met je paradoxen en radicalisme. Socialisten, nazisten, feministen, allemaal hebben ze met je overhoop gelegen. Je woeste uitroepen werden tot uit-het-hoofd-leer-zinnen in een catechismus.

Vele jaren heb ik weinig met je gekund, Paulus. Je was voor mij iemand die teveel aandacht opeiste, waardoor we naar mijn idee het teveel over jou hadden, en te weinig over Jezus ontmoetingen met mensen. Misschien was het ook wel jouw radicalisme waar ik bang van was. Jij stond ergens voor, terwijl ik dat nog niet durfde. Ik wil teveel begrijpen, nuanceren, verdwijnen in het veilige midden. En je opmerkingen over de vrouw, tja, dat maakte het voor mij ook niet veel behaaglijker om in jouw nabijheid te komen.

Maar ik heb je beter leren kennen Paulus. Sterker nog, ik zou meer op jou willen lijken. Je radicaliteit is me gaan fascineren. Ik wil delen in het visioen van de tafel, dat jij had.

Een tafel waar we onszelf mogen zijn, maar tegelijk alle tegenstellingen zijn opgeheven. Waar geen scheiding is, maar omarming. Jij pakte de draad van Pinksteren op: samen zouden zij, jood en goj, één 'messians lichaam' vormen. Toen mijn ogen open gingen voor de ijver waarmee je dit visioen werkelijkheid wilde laten worden, kwam ik ook weer terug bij Jezus die steeds weer voorbij elke grens van geloof, nationaliteit, maatschappelijke positie, verleden – de mens zag.

We zijn er nog niet Paulus. Want nog steeds hebben wij voor alles behoefte aan rust. Maar jouw visioen is mijn gebed voor de inclusieve gemeente geworden. We hebben onruststokers nodig om barrières te doorbreken. “Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus”(Gal. 3:28). Al die dingen waarmee wij onszelf of anderen ons definiëren: man of vrouw.... of iets daar tussen in, bankdirecteur of werkloos, homo of hetero.... of iets daar tussen in, slachtoffer of dader – het is niet wie wij zijn als we in Christus zijn. Dan zijn we allemaal homo en hetero tegelijk! Hetzelfde – maar tegelijk verrijkend verschillend.

IB

1 JULI

STORM VOOR DE STILTE

door OV

Voorganger : ds. Arjan Noordhoek

Schriftlezingen : Job 30:13-26, Marcus 4:35-41, Psalm 107:23-32

Storm voor de stilte is een gedachte waar we niet graag mee van doen hebben. Ze herbergen allebei een soort van bedreiging. We hebben ze niet graag op ons levenspad en de moderne mens weet er helemaal geen raad mee. Storm en stilte halen ons uit balans, waardoor we de controle over ons leven kwijtraken en een vorm van angst ons overkomt. Ja, wie kiest er nog vrijwillig voor de storm of die stilte.

De discipelen zeker niet, het meer is rustig en kalm als Jezus de opdracht geeft om naar de andere kant van het meer te varen. Jezus wil ook daar aanwezig zijn, ook aan de overkant van het meer mag uitgedeeld worden van het goede wat God te bieden heeft. De reis naar de overkant begint voorspoedig, geen wolkje aan de lucht. Blij gestemd zullen ze de reis begonnen zijn, even uit die mensen massa. En Jezus? Jezus zoekt een plaatsje op het schip om uit te rusten en valt in een diepe slaap. Jezus merkt er schijnbaar niets van als het water begint te deinen, ook niet als het scheepje begint te slingeren en de discipelen alles in het werk moeten stellen om het scheepje in bedwang te houden op de steeds woester wordende golven. Jezus slaapt en is in ruste. Eerst zullen de discipelen zich nog verzetten tegen de angst, maar zo veel te ruwer het water wordt zoveel te groter wordt de angst en Jezus slaapt maar door. Ja, de angst kan verlamdend werken, woeste golven kunnen ons leven zo beïnvloeden, dat we ten einde raad zijn. We mogen dan roepen, help mij, ik kom er alleen niet uit en is er dan een ander die mij kan helpen als ik help roep?

De discipelen wagen het erop en maken Jezus wakker en vertellen Hem van hun angst en ze worden beloond, angst zwijg, wees stil. Jezus leeft vanuit een kracht bron, die leidt van angst naar het feest.

8 JULI WIE DENK JE WEL DAT JE BENT?

door HK

Voorganger : ds. Willemijn Bakkes
Schriftlezingen : Ezechiël 2, 1-7, Marcus 6, 1-6

Wederom een inspirerende preek van Willemijn. Eerst Bijbels begonnen weet ze de scherpe luisteraar te leiden langs de weerstand die Christus en Ezechiël hebben ervaren naar onze eigen belevenis van het geloof.

Weerstand verwachten wij vaak van buitenaf maar hoe vaak per dag houden wij ons zelf niet in door gevoelens van onmacht of twijfel. Is het niet zo dat wij, als mensen, de neiging hebben om bij een meevaller het als "toevallig" of een "mazzeltje" te bestempelen en wij bij twijfel en afschrikwekkende gebeurtenissen de schuld bij God te zoeken. Verstrikt in de complexiteit van onze eigen twijfel raken wij vaak het gesprek met Goed kwijt.

Leren inzien dat onze twijfel een gesprek is met onszelf en niet met God is instrumenteel in geestelijke groei. Wanneer wij als gelovigen in de kracht van vergeving en genade staan begint een nieuw en eeuwig leven. Onder alle omstandigheden worden wij versterkt en gedragen omdat wij schuldenvrij kunnen beginnen aan dat leven. Dit geldt voor iedereen, voor eeuwig en voor altijd.

15 JULI EEN KLINKEND GESCHENK

door HN

Voorganger : ds. Wout Huizing

In 1976 liep Wout stage in Silo. En toen al stond muziek centraal. Er werden musicals opgevoerd, o.a. met Jaap Boeschoten. Zoete herinneringen aan muziek als kenmerk van Silo, maar ook geeft zo'n herinnering aan, hoe lang je zoiets met je meedraagt. Het gaat deze zondag dan ook over 'de kracht van muziek'. Of zoals op de voorkant van de liturgie stond 'een klinkend geschenk'.

Hoe kwam Wout via Augustinus, Maarten Luther, Herman van Veen, Hilversum 3 en Antoine Bodar op Radio 4 bij een bijbels thema op deze zondag? Twee bekende verhalen over muziek in de bijbel vormden de aanleiding. Twee verhalen die de kracht van muziek goed weerspiegelen: David die op z'n lier speelt voor Saul, en Paulus en Silas zingend in de gevangenis van Filippi.

Boze geesten en zwarte gedachten verlaten onze geest door muziek. En ook het

wonderlijke verhaal in Filipi werd voorafgegaan door het lofzingen van twee bebloede mannen in een donkere kerker. Onvermoede krachten.

Wout eindigt met mooie aansporingen, een zingende gemeente blijven waar verbondenheid heerst, waar mensen zich er boven uit zingen. En ook als individu moet je liederen in je hart hebben, om de zin en troost weer te hervinden op moeilijke momenten.

Het meest bijzondere kwam eigenlijk doordat Victor en Bea weer bij ons waren en Victor net deze week een mooie cd aan het samenstellen was en daarover vertelde.

Muziek van ter dood veroordeelden in Oeganda. Muziek uit de gevangenis.

Mooi hoe dat samen kwam. Alles afgerond met een prachtig stuk pianospel rond het thema: Thank you for the Music. Terecht applaus voor Willem-Jan op het eind.....

22 JULI

GEZOCHT : GOEDE HERDER

door IB

Voorganger : Hans Baas

Schriftlezingen : Psalm 23, Jeremia 23:1-6, Marcus 6:30-44

Als alternatief voor de meest bekende psalm (psalm 23) leest Hans het verhaal 'vrolijk schaap' voor van Karel Eykman. Een verhaal dat laat zien dat de Herder je dapper maakt. In zijn preek neemt Hans ons mee om deze bekende metafoer van God als je Herder en de passage uit Marcus vanuit drie vragen te benaderen: wie ben ik? Wie is de ander? Wie is Jezus? Wie ben ik?

De leerlingen van Jezus waren zo druk, dat ze geen tijd hadden om te eten. Jezus nodigt ze uit om mee te gaan naar een eenzame plaats. Op een eenzame plaats, een plaats waar je alleen bent, krijgt de rust de ruimte om vragen te stellen. Wie ben ik? Durf ik Jezus te volgen, wat soms een eenzame weg is? Een weg waar soms rust voor nodig is? Wil ik mij laten inschakelen, zoals de apostelen, door Jezus? Ter afsluiting van deze eerste vraag zingen we met elkaar het lied uit Silobundel 9: Door de wereld gaat een woord.

Wie is de ander?

Marcus 6 gaat over een drukte van mensen. Hoe reageren wij op een mensendrukke? Jezus gaat weg. Hij is vol medelijden en laat zich innerlijk raken door deze mensenmassa. Hoe kijken wij? Ter afsluiting zingen wij: "Leer ons uit onszelf te treden, haal ons uit die eenmanstent. Om te gaan met vaste schreden, naar wie nog geen leven kent".

Wie is Jezus?

Jezus komt op voor de rust. Hij stuurt de mensenmassa niet weg, maar erkent zijn roeping. Hij onderwijst, Hij wijst de mensen de weg en geeft hen te eten. Zijn liefde voor hen wordt in die zorg uitgedrukt. Daar mogen we op terugvallen, als het even niet mee zit, als we verdwaald zijn: de goede Herder stuurt ons niet weg, maar geeft ons wat we nodig hebben. Was ik een schaap, bracht Hij mij verder..

29 JULI

VERBORGEN GOD

door GK

Voorganger : Dirk-Jan Horjus

Schriftlezingen : Genesis 37: 32-34, 1 Kor. 13:12

De overdenking gaat over Jozef, die letterlijk in de put zit. En dat is nog niet alles, hij wordt ook nog eens als slaaf verkocht. Kan het erger ? Jozef begreep op dat moment weinig van het plan dat God met hem had. Dat herkennen we ook in ons eigen leven: baan kwijt, dubbele hypotheek, geen partner, kind verloren. Waar is God als ik in de put zit ?

Dirk-Jan kijkt naar deze vraag aan de hand van drie punten uit het Bijbel-verhaal van Jozef. Ten eerste de verborgen diepten van zonden. In de familie van Jozef ziet alles er aan de buitenkant welvarend uit. Maar zijn vader Jacob trekt Jozef voor ten koste van zijn andere broers. Jozef gedraagt zich ernaar en lijkt een verwend, arrogant en achterbaks kind. Zijn broers zijn jaloers op Jozef en krijgen aan hem een broertje dood. In zijn familie is dus het een en ander mis. Verborgene diepten van zonden, die de familie kapot zullen maken als ze niet worden aangepakt. Wij zijn voor een groot deel een product van het gezin waaruit wij voortkomen. En die kan ons vergiftigen, totdat God's genade ons daaruit bevrijdt.

En zo komen we bij het tweede punt: de verborgen wegen van God. Hij lijkt ver weg, maar werkt onzichtbaar en in alle stilte tot in detail in de dromen van Jozef en in een aaneenschakeling van ogenschijnlijke toevalligheden. Hierdoor belandde Jozef uiteindelijk diep in de put en werd als slaaf verkocht, maar hij overleefde wel. God wordt niet genoemd, en lijkt helemaal afwezig in dit verhaal. Het lijkt alsof hij Jozef's gebed niet beantwoordt. Maar juist in de chaos en gebrokenheid is God op een andere, verborgen, ondoorgroendelijke manier aan het werk met verlossing, bevrijding, genezing. God werkt anders dan waar jij denkt behoefte aan te hebben. En als je hier ten diepste, vanuit de diepte op vertrouwt, dan is lijden niet meer je grootste vijand en mag je in Hem standvastig zijn. Hij gaat er samen met jou doorheen. Maar het is niet makkelijk.

En zo komen we bij het derde en laatste punt: God's verborgen patronen van genade. Hoe kan God er voor jou zijn in de diepten van het leven ? Omdat hij zelf nog dieper is gegaan dan jij ooit kunt gaan. Hoe diep je ook gaat, Zijn armen zijn altijd onder je. God is erbij als je lijdt, Hij weet wat het is. Hij in de persoon van Jezus koos bewust en vrijwillig voor het lijden, en moest nog veel dieper gaan. God heeft een droom voor de mensen die Hij liefheeft. Die droom lijkt idioot, totdat de weg ten einde is. Geloof dat Hij in jouw leven werkt, maar wees niet naïef en besef en accepteer dat je het nooit precies zal begrijpen. God's stilte is geen afwezigheid, Hij zoekt je met Zijn liefde.

5 AUGUSTUS TEGENWIND EEN GEZICHT?

door KB

Voorganger : ds. Willemijn Bakkes
Schriftlezingen : Psalm 114, Jesaja 63:7-14, Marcus 6:45-52

De kerkzaal is half gevuld deze morgen. De zomervakantie is in volle gang. We horen het verhaal van de discipelen die midden op het meer in een storm verzeild raken. Ze raken in paniek terwijl ze toch zouden moeten weten dat Jezus hen niets laat overkomen. Ze waren vlak daarvoor nog getuige van een wonder toen 5000 mensen werden voorzien van brood en vis.

Alles gaat z'n gangetje als het rustig is maar waar blijft je geloof en vertrouwen als het tegenzit? Laat God ons dan aan ons lot over? Jezus zal ons te hulp schieten, vaak als wij het niet verwachten, op een manier die Hij goed voor ons acht.

Willemijn vertelde een paar anekdotes die je af kunt doen met toeval. Maar is het vaak wel toeval? Doen wij de Heer en onszelf vaak niet tekort door zijn ingrijpen en hulp af te doen als 'toeval'. De Heer handelt soms op onverwachte wijze en Hij staat de hele dag met uitgestoken armen te wachten op ons. Herkennen en realiseren wij dat wel? Hierna vierten we samen het Avondmaal. Willemijn, Harryet en Joke, drie vrouwen, zitten achter de avondmaaltafel. Ik realiseerde me dat dit in Silo normaal is maar was dat overal maar zo gewoon. We verwelkomen twee Zuid-Amerikaanse gasten waarna we samen bidden, breken, schenken en delen.

12 AUGUSTUS HOEVEEL HEB JE NODIG?

door OV

Voorganger : ds. Arjan Noordhoek
Schriftlezingen : 2 Koningen 4: 42-44, Marcus 8:1-21

De Here Jezus was bezorgd, bezorgd over de gewone dingen van het leven, zoals eten. Jezus de prediker van het evangelie, wilde meer geven dan alleen maar woorden. Jezus was bewogen, ook als het ging om de dagelijkse beslommeringen.

We komen Jezus hier dan ook tegen als de mensenzoon en als Gods Zoon.

Als mensenzoon, die alles met ons wil delen. De zorgen, de pijn. Maar Hij is zich er ook van bewust, dat de mens iets gemeenschappelijks mag beleven. Jezus als Gods Zoon sluit zich niet af van het profane. Ja, Jezus was diep bewogen, toen Hij die grote menigte zag, die weer een lange weg voor de boeg had om weer thuis te komen. Het gewone leven was niet vreemd voor Jezus, Hij wist heel goed dat de mensen die Hem gevolgd waren eten nodig hadden en Jezus gaf hun dat. Ze moesten in groepjes gaan zitten en duizenden werden gevoed, totdat ze allen verzadigd waren. Met een gerust hart kon Jezus hen laten gaan, ze zouden onderweg niet bezwijken van de honger.

We komen hier Jezus de Christus in Zijn volkomen volmaaktheid tegen. Die er ook niet voor schroomde Zijn Goddelijkheid te openbaren. Wat hier dan ook gebeurde was geen

toverij, maar een Goddelijke mysterie wat buiten ons bevattingsvermogen omgaat. Van zeven broden en een paar visjes, werd een grote menigte gevoed. Hier in dit verhaal, mogen we God ontmoeten in het leven van elke dag.

19 AUGUSTUS

GA OPEN!

door HK

Voorganger : Hans Baas

Schriftlezingen : Jesaja 35,1-10 en Marcus 7,31-37

Hans leidde zijn preek in met een verhaal over een jongen die, door een operatie, zijn gehoor weer terug kreeg. Deze jongen had, als gevolg van zijn revalidatie het volgende inzicht verworven: "De meeste mensen die kunnen horen, zijn eigenlijk doof, omdat als ze luisteren ze meestal gewoon horen wat ze willen horen... En de meeste mensen die kunnen praten, vaak niets zeggen, want ze zeggen niet wat ze echt denken en voelen..."

Zoals we van Hans gewend zijn, wist hij dit verhaal, via de schriftlezingen, naar ons eigen leven en geloofsbelevens te brengen. Hoe goed luisteren wij eigenlijk? Het doof zijn gebruikt Hans als metafoor waarbij wij worden uitgedaagd om te denken aan ons eigen leven en hoe wij er in staan. Raken wij soms in ons eigen leven zo geboeid dat wij niet meer naar een ander of naar God luisteren? Zijn dat niet de momenten dat wij zo bezig zijn met ons eigen verhaal dat wij niet meer kunnen luisteren? Of zo bezig zijn met onze eigen ellende en vervolgens het isolement opzoeken? Is in onze wereld van zelfmedelijden en zelfgenoegzaamheid nog ruimte voor God? Natuurlijk niet. Dat zijn juist de momenten dat we ons open moeten stellen voor God en zijn helende kracht. Wanneer Christus de dove man heelt is het geen zachtzinnige aanpak. Hij steekt zijn vingers in zijn oren, Hij spuugt in zijn mond en raakt zijn tong aan. Hij gebied de man te horen en het gebeurt. Hans legt het verband met de Pinksterkracht waar ieder de boodschap hoort in zijn eigen taal. Een helende en bevrijdende kracht die verbindt en omsluit. Die je geheel en helemaal zegent. Die is er voor ons allemaal, ongeacht ons verleden, voor nu en alle tijden.

26 AUGUSTUS

BLIJDSCHAP EN VREDE

door KB

Voorganger : ds. Arie de Boer

Schriftlezingen : Psalm 139:1-6, Filippenzen 4:4-9

Arie begint de overdenking met het inventariseren van zaken waar we blij van worden. Er wordt veel genoemd : de kinderen, in Silo zijn, een goed gesprek, bezoek, gezondheid, samen klussen enz. enz. We concluderen dat er een kort- en langdurige blijheid is maar ook een geestelijke en materiële blijheid.

Blij zijn kan oppervlakkig zijn en vreugde heeft een diepere onderlaag. "Laat de Heer je vreugde zijn" is een grote troost. Jezus is de bron van blijdschap waaruit we altijd mogen putten. Als God groot voor je wordt, dan wordt al het andere kleiner. Vrede is een geschenk van God. Hij wil ons er mee vervullen als wij ons er voor open stellen. Vrede beheerst en behoedt je hart zodat je je gedachten kunt richten op de goede dingen.

Tijdens de "open ruimte" voelden velen zich vrij om een bijzondere (vakantie)ervaring of ontmoeting met elkaar te delen.

REGELRECHT UIT DE RAAD

Nieuwe kandidaat bestuurlijke Raad

Breng voor 26 september uw stem uit.

Marjanne Lam stelt zich beschikbaar als lid van de Bestuurlijke Raad. Wij bevelen haar kandidatuur van harte bij u aan. Leden van deze Raad worden gekozen door de leden van de gemeente. De Bestuurlijke Raad vormt samen met de Pastorale raad de leiding van de gemeente.

De raad is al enige tijd op sterkte en dat functioneert goed. Met vijf raadsleden plus onze beide voorgangers als adviserend lid, kan het werk over veel schouders verdeeld worden. Maar besturen is ook vooruitzien. Daarom zijn we op zoek gegaan naar uitbreiding en het liefst iemand van de jongere garde.

We zijn blij dat zr. Marjanne Lam zich op verzoek van de raad verkiesbaar heeft gesteld voor de Bestuurlijke Raad. Marjanne is sinds oktober 2009 lid van onze gemeente en we kennen haar als een positief-kritische, pastoraal en sociaal bewogen zuster.

Wij zijn erg ingenomen met de bereidheid van Marjanne om zich, naast haar andere activiteiten, ook bestuurlijk in te zetten voor de gemeente. Als raad bevelen haar kandidatuur dan ook unaniem van harte bij u aan.

Inmiddels hebben alle leden en huisgenoten via de post een brief en een stembiljet gekregen. U kunt uw ingevulde stembiljet tot uiterlijk 26 september retourneren aan het secretariaat..

Namens de raad
HB, voorzitter
HE, secretaris

Nieuwe Start

door IB

Het thema van deze regelrecht is precies dezelfde als het thema van een bezinningskrant die ik krijg voor openingen op school. In deze krant trof ik een mooi stukje aan van Marieke den Braber dat ik jullie niet wil onthouden. Het is een stukje naar aanleiding van Marcus 2:13-17. Levi is belastingambtenaar. Hij wacht op de komst van Jezus. Opeens staat hij voor hem en gebiedt hem om Jezus te volgen. Zonder twijfel laat Levi alles achter zich en begint aan een onbekend, nieuw leven. 'Leuker kan ik het niet maken, wel makkelijker,' zegt Levi vriendelijk tegen de man die op het bord met tarieven kijkt. Met een gezicht als onweer trekt de man z'n portemonnee en kwakt acht muntstukken op de tafel voor Levi neer. 'Dank u,' zegt Levi nog. Maar de man beent al weg. Levi is het wel gewend. Mensen houden niet van een belastingambtenaar als hij. Ze betalen hem geld om de stad binnen te mogen met hun lading, maar zien er nooit iets voor terug. 'Hier!' Een man smijt zonder Levi aan te kijken twee muntjes op de tafel. Levi legt de muntjes netjes op een stapeltje. Hij doet niet eens meer moeite om de mensen aan te kijken. Wie wil er nu aardig doen tegen iemand die alleen maar geld wil?

Vorige week heeft Levi over Jezus gehoord. Een man die alles van God weet, en daar van alles over vertelt. Levi kent ze wel, dat soort mannen. Rabbi's of schriftgeleerden zijn ze vaak van beroep. Ze moeten nooit iets van hem hebben. Vinden hem eigenlijk een dief, een zondaar. Maar deze Jezus eet met tollenaars, met van die belastingambtenaren als hij. Levi kijkt nu al een paar uur naar hem uit. Want hij heeft gehoord dat deze Jezus onderweg is naar zijn stad. Ja, daar, met die groep mensen. Dat moet hem zijn. Ze zijn al vlakbij de stadspoort waar Levi zit. Levi wordt zenuwachtig. Hij wil Jezus graag te eten vragen. Maar hoe doe je dat? 'Vindt u het leuk...' Nee, dat zeg je niet. Levi denkt na. 'U heeft vast wel trek...' Maar misschien heeft hij net gegeten. Levi zit met z'n hoofd in z'n handen. Dit gaat vast niet lukken. Maar hij wil zo graag die Jezus eens spreken. Ineens hoort hij een stem: 'Volg mij'. Dat zegt Jezus. Tegen hem. En hij staat recht voor Levi, en kijkt hem aan. Voor hij het weet is Levi opgestaan en loopt hij achter Jezus aan. Hij snapt het zelf niet goed. Waar is hij aan begonnen? Wat betekent dat, dat hij Jezus nu volgt? Hij heeft z'n tafel met geld zomaar in de steek gelaten. Iets in hem zegt dat dit nu de juiste keuze is. Maar alles is nieuw, alles is anders. Dat het echt nieuw is merkt hij 's avonds als Jezus en allemaal andere mensen bij hem in huis aan tafel zitten. Zo gezellig heeft hij het in tijden niet meer gehad. Geen idee wat hem precies te wachten staat, maar dit is wel een mooi begin!

Blijven lopen

Door IB

Tussen Limburgse korenvelden wandel ik op een eeuwenoud pelgrimspad. De zon breekt af en toe door tussen de regenbuien en ik hoor de graankorrels rijpen door haar kracht. Iets verder voor mij loopt een oude man, gebogen en ondersteund door zijn paraplu. Hij had de boer kunnen zijn van deze korenvelden. Wanneer ik hem passeer valt ons allebei een ontmoeting toe. Hij vertelt me over zijn gescheurde spier in zijn lies, waardoor hij niet meer makkelijk loopt. Drie-en-negentig is hij en elke dag liep hij 8 a 9 kilometer. Nu komt hij niet meer ver. Het is een man die van het leven houdt. Voor hem is het nog altijd vroeg. Hij is niet te oud om opnieuw te beginnen. Hij wil blijven lopen. En vandaag kwam hij misschien al een stuk verder dan gisteren. In het ziekenhuis had men niet veel voor hem willen doen 'omdat hij al 93 was', maar volgens hem onterecht: als je nog wilt, dan kun je blijven

lopen. Terwijl ik in zijn oude verweerde gezicht keek, zag ik zijn afgelegde levensjaren voorbij vliegen. Geboren vlak na de grote oorlog, waarin 60 miljoen Europeanen in beweging werden gezet in de loopgraven. Hij moet zijn opgegroeid in een wereld waarin de verhalen van verlies en angst maar langzaam konden wegebben, waarin mensen probeerden te zoeken naar nieuwe ankerpunten. Toen hij zijn jeugd afgelegd had, begon de nieuwe dreiging van oorlog. Zou hij gevochten hebben als twintigjarige man? Vijf jaren van verwoesting door oorlog, dat draagt deze man mee. Mooi en minder mooie gebeurtenissen, zijn werk, zijn hoop en dromen, teleurstellingen en liefde. Elke dag wanneer hij wandelt, wandelt zijn leven met hem mee. En hij blijft wandelen, elke dag opnieuw. Bijna zoals het ritme van zijn hart is zijn wandelen een zegel op het leven dat hij bemint. Elke dag dat hij wandelde, veranderde die wereld steeds meer in een wereld waarin we de rust van het lopen verleerd zijn. We rijden en vliegen, van het een naar het ander en een vertraagd tempo stoort in zo'n wereld al snel. We beroven ons van de vrijheid die bij wandelen hoort. Je kunt niet sneller gaan dan je benen je kunnen dragen. Je hoeft ook niet sneller te gaan. In de wereld die wij steeds sneller hebben gemaakt, ligt deze weg tussen de korenvelden er elke dag, stilletjes en ver van de drukte vandaan draagt zij mensen die hun leven wandelen. Veel historische gebeurtenissen hebben te maken met een reis of een tocht. Denk aan Martin Luther King en zijn mars naar Washington, aan de verovering van het Perzische rijk door Alexander de Grote, aan de tocht van Abraham naar het beloofde land en aan

de reizen van Jezus naar Jeruzalem en van Mohammed van Mekka naar Medina. Deze man tussen het korenveld die ik ontmoet, is een mens zoals ik. Geen grote naam en geen belangrijke tocht die we afleggen. Maar we wandelen net als die grote namen door het leven. We worden gedreven, door iets wat onzichtbaar is. Zijn ogen vertellen mij dat het bij hem de levensvreugde is. Daarom blijft hij lopen. En ik? Waarom blijf ik lopen? Wat drijft mij op mijn wegen? Wat is voor mij bepalend op de kruispunten waar ik op stuit?

Het uitzicht over de uitgestrekte korenvelden, de verschillende kleuren blauw van de lucht – het roept een mens naar buiten. Het roept mij op om uit mezelf te treden en me te herinneren dat ik deel ben van ‘dit buiten’. Op een weg die misschien op geen enkele kaart aangegeven staat, laat ik mijn spoor achter. Zoals alles wat leeft zijn sporen nalaat. En in het spoor dat ik achterlaat, klinkt mijn heden met mijn verleden samen. Mensen en gebeurtenissen die hun spoor in mij hebben achtergelaten. Soms pijnlijk en kwetsend, dan weer mooi en teder. Maar nooit verleerde het mij om te lopen. Blijven lopen is steeds weer je door het leven laten vinden. Soms valt het je gewoon toe, wanneer ik bijvoorbeeld het graan hoor rijpen. Dan weer verrassend, bij een ontmoeting met iemand die deze weg ook heeft opgezocht.

Hoewel, misschien is het meer zoals Dag Hammarskjöld zei: “Niet jij koos de weg, de weg koos jou”. Dan kan ik loslaten wat ik krampachtig probeer vast te houden, de koers laten varen om zo te leren lopen in vertrouwen en genade dat ik dan pas echt thuiskom.

*“Wie wandelt, wandelt nooit alleen
Altijd zijn er wel vogels,
Altijd de wind,
Of de waterstromen,
De bronnetjes soms
Of passanten.
Altijd zijn er de bomen
En de wolken die je groeten
Of de strakke, blauwe hemel.
En de zijwegen en kruispunten
Die vragen om een keuze.
Altijd zijn er je gedachten
Die meetrekken als engelen
Of als duivels, die je plagen.
Alleen wandelen bestaat niet.*

*Wandelen brengt je ook altijd weer
Op je innerlijke weg
En brengt je thuis”.*

(Marinus van den Berg, Vormen van geluk)

De laatste loodjes

Een nieuwe start is makkelijk, want 'de laatste loodjes wegen het zwaarst'. Het lijkt voor de hand te liggen dat als het ene blijkbaar zwaar is, het andere dan wel licht zal zijn. Maar is dat ook zo?

De afgelopen weken heb ik in de Ugandese gevangnissen waar ik kom een aantal van 'onze jongens' mogen uitzwaaien. Ze vertelden mij al weken - soms maanden - van tevoren op welke dag ze de gevangenis gingen verlaten. De nadruk lag daarbij steeds op het verlaten van de gevangenis, niet op hun hernieuwde start in de maatschappij; op 'buiten'. De hamers en spijkers krijgen op zo'n moment rust en we gaan een tijdje samen praten. Hoe lang ze 'gezetten' hebben, wat een schok het voor hen was om te ervaren hoe slecht het leven in de gevangenis is, hoe ze hun familie en

kinderen gemist hebben, wat hen heeft doen besluiten om te solliciteren voor een stuk beroepsopleiding in de gevangenis, wat ze geleerd hebben in de gevangenis en ook hoe moeilijk zij het vonden als een van hun maten de gevangenis verliet en zij achterbleven. Het zijn vaak van die gesprekken dat er lange pauzes genomen worden; samen voor je uit kijken en alles even laten zakken. Stilte is dan vaak belangrijker dan praten en eerlijk is eerlijk dat valt voor Musana soms niet mee.

De laatste loodjes zijn vaak zwaar. Zij ervaren nu van de andere kant hoe het is om nu zelf lotgenoten - waar ze vaak jarenlang mee hebben opgetrokken - achter te moeten laten. Ondanks alle ellende is de gevangenis een stuk vertrouwdheid geworden, met alle structuur, alle regeltjes, alles in een vast raamwerk, ondanks alles een stuk vastigheid. Terugkijken ook waarbij veel vraagtekens besproken worden: de corrupte politie (de politie is in Uganda de meest corrupte instelling van het land!), gevolgd door de belastingdienst, het ministerie van land en de rechtspraak op plek 4; het zal je allemaal maar overkomen).

De opgekropte woede, het onrecht, de rammelende rechtspraak en voor mij het moeilijkst te begrijpen toch ook de gelatenheid waarmee alles door Ugandezen gedragen wordt: "This is Uganda".

Hoe dichterbij het moment van vrijlating komt hoe meer ik gesprekken aanga over hun toekomst. Hun Second Chance; een nieuw begin. Tijdens die gesprekken worden stiltes vaak vervangen door zuchten. Sommigen kunnen niet terug naar hun oude omgeving. Hun vrouw en kinderen zijn er niet meer, want bij gebrek aan inkomsten is hun vrouw bij een andere man ingetrokken; je moet wat om te overleven. En ondanks dat ze nu een vakdiploma op zak hebben; hoe kom je aan een baan nadat je in de gevangenis hebt gezeten? Vele vragen waarop ook Musana het antwoord niet weet, toch goed om er samen over te praten. Als de dag van vrijlating is gekomen

probeer ik aanwezig te zijn. De dankbaarheid dat er iemand is die een stukje aandacht aan hen geeft is onmetelijk groot. Vanaf nu zijn ze 'self supporting, contributing, law abiding citizens' zoals het mandaat van Uganda Prisons Service (UPS) het omschrijft. Daar staan ze dan met een afvalzak of een gekregen oude koffer met de maatschappij en de toekomst als een groot leeg gat voor zich. En zo zijn de loodjes van een nieuw begin ook zwaar. Steevast zeg ik bij ons afscheid: "Ik hoop dat wij elkaar nooit meer zien!"

Groeten aan mijn Silo-vrienden uit Uganda
Victor (Musana) H.A. Wildeman

Lunchconcert

Stiltecentrum Hoog Catharijne

donderdag 6 september 2012 om 13.00 uur

Vladimir Shobanov, accordeon
en

Eveline M.Jansen, orgel en piano

Zij spelen afzonderlijk en samen werken van o.a. Bach, Vivaldi en Piazzolla

Vladimir Shobanov (Geboren in 1977, Novocheboksarsk, Republiek Chuvashien, Rusland) studeerde in de jaren '90 bayan/volksinstrumenten aan het Pavlov Muziek College Cheboksary, daarna aan de Staats Universiteit Ulyanov in Chuvashien. Aan de Muziekschool in Novocheboksarsk gaf hij les. Van 2000 tot 2005 was hij begeleider aan het Muziek College en aan de Philharmonie. In die periode gaf hij soloconcerten in Chuvashien, Samara en Kazan, en soleerde hij bij orkesten en volksensembles in Chuvashien, Samara, Tatarstan, Europa. Hij nam deel aan verscheidene concerten, festivals en Muziekdagen.

In 2001 won hij de 1e prijs bij het Russisch Concours voor volksinstrumenten in Samara.

De "Deutscher Akademischer Austausch Dienst" kende hem in 2006 een beurs toe. Vanaf dat jaar studeerde Vladimir Shobanov aan de Hochschule für Musik und Theater in Hannover (accordeon-klas van Prof. Elsbeth Moser).

In 2009 behaalde hij de "Hochschulgrad" Diplom-Musiker/Diplomprüfung Künstlerische Ausbildung in de studierichting instrumenten/accordeon.

Eveline M. Jansen speelt al ruim vijftig jaar orgel. Hiervan is ze al vijftienvertig jaar als organiste verbonden aan de Oud-Katholieke Kathedraal (Ste Gertrudis) in Utrecht. Zij studeerde orgel, piano en koordirectie aan het Utrechts Conservatorium en volgde bij diverse docenten specialisaties, o.a. bij Marie-Claire Alain, Anton Heiller, Siegfried Reda en Klaas Bolt.

Als docente orgel en piano heeft ze ijgen gewerkt aan het Centrum voor de Kunsten 'de Nieuwe Veste' in Breda, naast een uitgebreide prive-lespraktijk. Als dirigente heeft ze vele koren gehad, oa het Toonkunst Vrouwenkoor in Amersfoort, maar nu leidt ze alleen nog het Kathedrale Koor Ste Gertrudis.

Ook doceert Eveline zang aan de theologische faculteit van de Universiteit voor de priesteropleiding.

In Zwitserland treedt Eveline jaarlijks op, op grote orgels van o.a. van Kuhn en Metzler en enkele jaren geleden maakte zij daar een cd-opname met een Zwitserse fluitiste.

De toegang is gratis, vrijwillige bijdrage na afloop.

Na afloop zijn er CD's van beide muzikanten te koop.

U bent van harte welkom!

DE GROTE BIJBELQUIZ 2012

Tijdens de opname van De Grote Bijbelquiz 2012 uw Bijbelkennis testen?

Meld u dan nu aan!

Wie weet het meest van en over de bijbel? En wáár in Nederland weet men het meest over de Bijbel? Deze vragen worden beantwoord in De Grote Bijbelquiz 2012. Vanuit de Grote Kerk in Den Haag presenteren Bert van Leeuwen en Jacobine Geel ook dit jaar weer De Grote Bijbelquiz. 200 mensen, verdeeld over de windstreken van Nederland, testen onder aanvoering van bekende Nederlanders hun Bijbelkennis. De opname is op 10 oktober 2012. Heeft u kennis van de Bijbel en vindt u het leuk om mee te spelen? Dat kan! Stuur dan een mailtje naar bijbelquiz@skyhightv.nl. U ontvangt dan het aanmeldformulier en wordt wellicht geselecteerd om deel te nemen aan De Grote Bijbelquiz 2012!

Gemeenten eensgezind achter nieuw Unie-beleid

Tijdens de Algemene Vergadering hebben de gemeenten ingestemd met het nieuwe beleidsplan van de Unie en stelden ze zich achter de plannen voor nationale en internationale samenwerking. Dat bleek tijdens de AV op zaterdag 9 juni in Delfzijl. De vestiging van een internationaal seminarium in Amsterdam wordt toegejuicht, het onderzoek naar samensmelting met de ABC-gemeenten heeft veel steun en het doorontwikkelen van de eigen organisatie kan verder gaan.

Namens de Europese Baptisten Federatie was Tony Peck uit Engeland gekomen. In de openingstoespraak riep hij op tot samenwerking met andere landen, om culturen en kennis bij elkaar te brengen tot meerdere eer en glorie van de Heer. Als voorbeeld noemde hij de bouw van een Airbus, waarvoor in allerlei Europese landen delen worden gemaakt en die dan vervolgens in Toulouse worden samengebouwd tot een vliegtuig. Onze Europese samenwerking kan op vergelijkbare wijze leiden tot grote daden, waarbij verwezen werd naar Efeziërs 1:10 : “zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd bijeen te brengen, onder Christus”.

Na de gezamenlijke viering van het Heilig Avondmaal besprak de AV het voorstel om in Amsterdam de vestiging mogelijk te maken van de IBTS, de internationale voorgangers-opleiding. Daarbij komt er een ‘baptist house’ als ontmoetingsplek voor studenten en voor Unie- en EBF-kantoren. Verschillende mensen hebben positieve herinneringen aan de Herdenkingskerk in Amsterdam, die ooit met internationale steun is gesticht. Het zou mooi zijn om dit gebouw nu mede een

internationale functie te geven door de vestiging van EBF en IBTS. De AV stemde daar in principe voor, maar de EBF neemt in het najaar hun definitieve besluit. Tony Peck was echter buitengewoon verheugd met de intentie van de AV en de positieve reacties. Hij bedankte de Unie en het seminarium voor alle voorbereidende werkzaamheden.

Onze Unie is met de Alliantie van Baptisten en Cama gemeenten een onderzoek gestart naar samensmelting. De beide besturen hebben al een gezamenlijke kennismakingsbijeenkomst gehouden en werkgroepen zijn begonnen met onderzoeken over bijvoorbeeld Identiteit en Gemeentemodellen. De tussenrapportage van de stuurgroep leidde op deze AV tot oproepen om zorgvuldig de tijd te nemen, rekening te houden met gevoelens in plaatselijke gemeenten en goed te communiceren. Hoewel er dus zeker nog aarzelingen blijken te zijn, lijkt de steun voor samensmelting toch toe te nemen omdat dit door velen als een principiële geloofsstap wordt ervaren.

De staf en de Unieraad ontwikkelen een nieuwe bestuursvorm, waarbij de

organisatie integraal gaat werken en de UR een toezichhoudende rol krijgt. In de overgangsfase heeft de UR al minder leden en worden zittingstermijnen tijdelijk aangepast. Verder werd er een nieuw beleidsplan gepresenteerd voor de periode 2013 – 2016, waarin de nadruk ligt op het missionair gemeente zijn. Dit beleidsplan werd unaniem aangenomen, waarna de afgevaardigden werden opgeroepen om dan dit najaar ook de werkconferentie te bezoeken, die op 10 november in Wageningen wordt gehouden. Daar zal dit beleid worden vertaald naar plannen voor plaatselijke missionaire activiteiten, zodat het missionaire karakter overal zichtbaar wordt.

Verder werden zoals gebruikelijk de jaarverslagen en financiële stukken over 2011 vastgesteld. Hans Riphagen informeerde de aanwezigen over besteding van de noodhulp, waarbij vooral naar structurele wederopbouw wordt gestreefd. Als voorbeeld vertelde hij over

de Garo's in het noorden van Bangladesh, waar wordt geprobeerd de gevolgen van de jaarlijkse overstromingen te beperken. Aan het slot werd afscheid genomen van Jannes Hofman en Gerard Verbeek. Zij zaten allebei ruim zes jaar in de Unieraad en ze hebben daar grote veranderingen meegemaakt. In die periode zijn er belangrijke ontwikkelingen geweest, waar ze een bijdrage aan hebben mogen leveren. Verder werd meegedeeld, dat Henk Hamminga zijn functie in de UR onlangs heeft neergelegd om persoonlijke redenen.

De organiserende Baptisten Gemeente Appingedam werd hartelijk bedankt voor de goede verzorging van deze AV; als blijvende herinnering werd hen een banier van de Unie aangeboden. Daarna zorgde Ada Hollander voor een humoristische afsluiting, waarbij de kennis van de aanwezigen werd getest met een quiz. De voorjaars-AV werd bezocht door 137 afgevaardigden en tientallen gasten.

Opening 55e seminariumjaar
Thema: Nemen we de doop wel serieus?
Zaterdag 8 september, 15.30-17.00 uur
Het Brandpunt in Doorn
www.baptisten.nl/seminarium

Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

VANUIT DE UNIE

Opening nieuw collegejaar Seminarium

Zaterdag 8 september vindt vanaf 15.30 uur de opening van het 55e collegejaar van het Baptisten Seminarium plaats. Zeven studenten zullen hun diploma ontvangen, terwijl de nieuwe studenten zullen worden voorgesteld. Het openingscollege door de rector, drs. Teun van der Leer, heeft als onderwerp: 'Nemen we als baptisten de doop wel serieus? Over de doop als belichaming van het Evangelie'.

Tevens zal deze middag een nieuw deeltje in de Baptistica Reeks worden gepresenteerd onder de titel 'Land in zicht! Doop en lidmaatschap opnieuw in kaart gebracht'.

De openingsviering wordt gehouden in de kapel van Het Brandpunt in Doorn en duurt tot 17.00 uur. Belangstellenden uit de gemeenten zijn van harte welkom de bijeenkomst bij te wonen. Graag even aanmelden via info@baptisten.nl.

Trainingsdag jeugdleiders

Youth for Christ – waar de Unie nauw mee samenwerkt op het gebied van jeugdwerk – houdt op 22 september het YfC Trainingsevent in Woerden. Dit is een gratis trainingsdag, waarbij een complete training wordt gegeven voor jeugdleiders van diverse leeftijdsgroepen. Kijk voor meer informatie op www.baptisten.nl.

Baptisten Ouderen Vakantieweek

Vele activiteiten, o.a. dagopening, dagsluiting, ontspanningsavond, excursie met de bus, zingen, wandelen, heerlijk eten, ontspanning. Alles bij de prijs inbegrepen.

Anmelding voor de Baptisten Ouderen Vakantieweek kan via:

Fredeshiem, telefoon: 0521 535 100

Adres: Eiderberg 2, 8346 KJ Steenwijk

Ook via de e-mailadressen: info@fredeshiem.nl en nico_schipper39@live.nl (denk aan het onderstreepje)

AGENDA UNIE-ACTIVITEITEN

2 september	Intrededienst ds. W. van der Hoek in Arnhem-Zuid
8 september	Opening collegejaar Baptisten Seminarium
9 september	Intrededienst br. F. Stalman in Emmercompascuum
9 september	Intrededienst brs. H. Tieleman en W. Bandstra in Sneek
16 september	Afscheidsdienst ds. O. Blok in Amersfoort
17-24 september	Ouderenvakantieweek
22 september	YfC Trainingsevent voor jeugdleiders
23 september	Intrededienst br. T. Tichelaar in Amersfoort
9 november	Najaars-AV in Wageningen
10 november	Werkconferentie 'Missionaire gemeenschappen' in Wageningen

Meer informatie: www.baptisten.nl. Wilt u het werk van de Unie ook meenemen in uw gebeden?

WEBSITE UNIE www.baptisten.nl

Op de website leest u het laatste nieuws van de Unie van Baptistengemeenten. Bent u geïnteresseerd in de zendingsreis die Hans Riphagen onlangs heeft gemaakt? Kijkt u dan onder Zending en Diaconaat.

Ook de laatste nieuwsbrief van onze Uniezendingen Hans en Aisha Oosterloo kunt u lezen via de website.

De dag voor de Algemene Vergadering heeft een ontmoeting van de Unieraad en het bestuur van de ABC-gemeenten plaatsgevonden. Een verslag daarover is te lezen via het tabblad Nieuws.

DIENSTEN SILO SEPTEMBER EN OKTOBER

Datum	Voorganger	Bijzonderheid
2 september	Tjeerd de Graaf	Avondmaal
9 september	Willemijn Bakkes en Arjan Noordhoek	Startzondag m.m.v. Silocantorij
16 september	Jaap Boeschoten	
23 september	Hans Baas	
30 september	Olof de Vries	
7 oktober	Willemijn Bakkes	Avondmaal
14 oktober	Arjan Noordhoek	
21 oktober	Hans Baas	
28 oktober	Arie de Boer	

AGENDA

INFORMATIE

Eetgroep (wijkavond Noord West) Eens per 4 weken op dinsdagavond

Wijkavond Zuid Oost Eens per 4 weken op woensdagavond.

Wijkavond Noord Oost Eens per 4 weken.

Silo Cantorij Eens per twee weken op dinsdagavond.

KOPIJ

Uw bijdrage aan Regelrecht is van harte welkom.

Wij ontvangen uw kopij graag uiterlijk woensdag 24 oktober 2012.

Emailadres: regelrecht@silogemeente.nl.

GIRONUMMER VAN DE GEMEENTE

Giro 101892 t.n.v. Baptistengemeente Silo te Culemborg